

Fırat

— murat-kartal · 28 Mayıs 2010

Fırat'ın kıyısında
ayağım taşa değse
sanırım açmazdayım,
Ağlarım sessizce,
göz yaşlarım karışır Fırat'a
Oyy Fırat...

Ağıt ağıt ağlarım
annemin ninnilerinde beni sevişi gibi
uykusuz ama dingin
sevimli yani;
Anne yürekli....

Ah Anne,
kızıl kana boyanırsam
Fırat taşır yükümü
bükülmez belim
belki bükülür dizim
ama Anne bilesin
sensin içimdeki türküm
ve de son sözüm.

Oyy Fırat,
yılan gibi kıvrım kıvrım
düşlerim yatar kıyılarına
engerek piton
zehir zemberek
ve sen sesimi kısarsın sesimi...
al elimden mendilimi Anne
el sallamam lazım
mendil düşmesin elimden
elim düşsede bedenimden...

Ve toynaklarında aşk saklı bir tay gibi
dolu dizgin

yelelerimden yağmur suları sızsa
ne gam ben Eleřkirt'im
eleřtirilmiřim belki akal ađızlarda
unutma ben bir ocuktum Annem'in kollarında
büyürüm yumruk yumruk
Anneler büyür sinemde řimdi
Özlem doluyum...